ऋयोध्याकाएउं

CXXVII.

प्रकुष्टमनसः सर्वा मातृस्ताः सोऽभिवाद्य च । भरतो रथमारोरुच्छ्त्रघ्रसिक्तस्तदा ॥ १॥ ग्रारुख तु रथं दिव्यं भ्रातारी सिहतावुर्भी । ययतुः परमप्रीतौ वृतौ मिलपुरोव्हितैः ॥ २॥ **त्र्रयतो गुरवस्तस्य वशिष्ठप्रमुखा द्विजाः** । प्रययुः प्राङ्गुखाः सर्वे नन्दिग्रामो यतोऽभवत् ॥३॥ श्रनुजग्मुश्च तं घात्तं भरतं पुरवासिनः। बलं चैव समाङ्कतं रथाश्वगतवातिनः ॥ ।। रथस्थः स तु धर्मात्मा भरतो भ्रातृवत्सलः । गृकीबा पाडुके ते तु निद्यामं जगाम कु ॥५॥ भरतस्तु ततः चिप्रं नन्दियामं प्रविश्य हि। म्रवतीर्य रथात् तूर्णं गुद्धनिद्मुवाच रह ।। ६।। रृतद्राज्यं मम भ्रात्रा दत्तं संन्यासवत् स्वयं । योगचेमकरे चैते पाइके शुभदर्शने ॥ ७॥ भरतः शिरसा कृत्वा संन्यस्य पाडुके ततः। **त्रब्रवीदृःखसंतप्तः सर्वप्रकृतिमए**उलं ॥ ६॥